

af kommunalbestyrelsen i forbindelse med gennemførelsen af en beslutning om byfornyelse eller boligforbedring. Dette gælder, hvad enten kondemneringen er foretaget efter reglerne i lov om boligtilsyn eller efter reglerne i lovforslagets kap. VIII.

Ved ændringsforslaget er det endvidere præciseret, i hvilke tilfælde en andelsboligforening har ret til tilskud. Som betingelse for at opnå tilskud foreslås det, at der skal være en tidsmæssig sammenhæng mellem by- eller boligforbedringsaktiviteten i området og kondemneringen. Der kan således kun ydes tilskud, hvis kondemneringen er foretaget på et tidspunkt, der ikke ligger længere tilbage end 2 år før der som forberedelse til en byfornylsesbeslutning er offentliggjort en redegørelse m.v., er orienteret om en planlagt beslutning om boligforbedring eller er nedlagt forbud i medfør af § 12, stk. 3 (forbud mod foranstaltninger, der kan hindres ved en beslutning om byfornyelse).

I medfør af § 67, stk. 1, kan kommunalbestyrelsen give påbud om nedrivning af en kondemneret bebyggelse, eventuelt i forbindelse med kondemneringen. Et sådant påbud om nedrivning har samme konsekvenser for andelsboligforeningen som de afståelser, der finder sted som led i gennemførelsen af byfornyelse og boligforbedring. Det er derfor foreslået, at der ydes andelsboligforeningen et tilskud i disse tilfælde.

Bestemmelserne om udmåling af tilskud svarer til saneringslovens regler herom. Dog er det foreslået, at der ved værdiansættelsen alene skal ses bort fra kondemneringer, men ikke fra beslutninger, truffet i medfør af brandsikringsloven. Endvidere foreslås det i stk. 5, at værdiansættelser, der ikke er beregnet som kontantværdier, skal omregnes hertil, idet erstatningen og tilskuddet udbetales kontant. Det foreslås, at omregning til kontantværdi sker ved benyttelse af de omregningsfaktorer, der er fastsat i medfør af § 6 A i lov om vurdering af landets faste ejendomme, og som gælder på tidspunktet for afståelsen af ejendommen. Ofte er der ikke mulighed for at indfri private pantebrevet til kursværdien. Under hensyn hertil er det endvidere foreslået, at kommunalbestyrelsen kan lægge ejendommens faktiske prioritering til grund ved udmåling af tilskuddet.

På samme måde som efter saneringsloven foreslås det, at tilskuddene udbetales af kom-

munen, og at staten refunderer kommunen halvdelen af udgifterne hertil. I mangel af enighed fastsættes tilskuddene af de i lov om offentlige veje omhandlede taksationsmyndigheder.

Endelig foreslås det, at boligministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om ansøgning, beregning og udbetaling af tilskuddene. Såfremt der opstår behov herfor, vil der således kunne fastsættes bestemmelser om de oplysninger, en ansøgning om tilskud skal indeholde, ligesom lovforslagets bestemmelser om beregning og udbetaling af tilskuddene vil kunne suppleres med mere detaljerede regler.

Til nr. 26

Ændringerne i kapitlet om offentlig støtte til finansiering af boligforbedring og byfornyelse må især ses i sammenhæng med den i foråret 1982 gennemførte finansieringsreform for byggeriet med indførelse af indeksregulerede realkreditlån, som ikke er forenelig med den hidtidige støtte i form af rentesikring.

Samtidig er ændringerne et resultat af overvejelserne i de i efteråret 1981 nedsatte udvalg »om støtte til ejerboliger ved byfornyelse« og »om erhvervsvirksomheder i sanerings- og byfornylsesområder«.

Ud over nævnte ændringer er medtaget bestemmelser, som tager sigte på at mindske risikoen for, at ydet støtte til byfornyelse og boligforbedring kan kapitaliseres ved ejendomssalg, samt på at opnå visse administrative lettelser ved, at kommunerne står for udbetaling af alle ydelser.

Endelig er foretaget ændringer i konsekvens af de i øvrigt fremsatte ændringsforslag.

Til ændringerne i kapitlets paragraffer bemærkes i øvrigt:

I § 09 er den kommunale lånegaranti forudsat for hele indeksslånet, hvor dette er nødvendigt, og da indeksslånet må påregnes placeret sidst i prioritetsrækken, vil garanti antagelig blive almindelig i disse sager.

Med den udvidede garantiordning er muligheden for direkte udlån fra kommunerne skønnet uforholdsmæssig.

Da byfornyelse skal gennemføres af kommunerne, og byfornylsesselskaberne i fremtiden, jfr. § 42, alene skal varetage en forretningsføreropgave, forekommer det mere na-